

Sygn. akt:XII C 326/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach XII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Kieć
Protokolant:	Magdalena Kostur

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa M. K. (K.)

przeciwko E. G. (1) (G.) i Z. C. (C.)

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

1. oddała powództwo;
2. odstępuje od obciążania powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

	SSO Andrzej Kieć	
--	------------------	--

Sygn XIIC 326/12

UZASADNIENIE

do wyroku z dnia 24 marca 2016r

Powód M. K. wniósł pozew w dniu 2 listopada 2012r. (data stempla pocztowego) przeciwko E. G. (1) i Z. C. o zwolnienie od egzekucji ruchomości tj. nakładu w postaci kamienia oraz łupka pozostałych po wydobyciu kopalin ze złoża w ilości 2.000.000 ton, znajdującego się na działkach położonych w B. przy ul. (...), położonych na nieruchomości objętej księgą wieczystą Sądu Rejonowego w B. o numerze (...), zajętego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym wT. M. Z. w toku postępowań egzekucyjnych o sygn. (...) oraz (...). Nadto powód wniósł o z zasądzenie kosztów procesu. /pозew k.2-6, doprecyzowany pismem 3.12.2012 r i z 21.01.2013r (k.65-68, 158-168/. Na rozprawie w dniu 12 marca 2013r. powód sprecyzował, iż przedmiotem żądania jest nakład zlokalizowany na działkach nr: (...).

Pismem procesowym z 21.01.2013r (k.158-168/, powód cofnął powództwo co do zajętych przez komornika 1.675.000 ton kruszywa, z uwagi na umorzenie przez komornika postępowania egzekucyjnego co do takiej części kruszywa. Powód podtrzymał więc żądanie dotyczące zwolnienia od egzekucji 325.000 ton kruszywa.

W uzasadnieniu podał, iż w dniu 4.10.2012r. powziął wiedzę, że komornik M. Z. dokonał zajęcia przedmiotowego nadkładu, wskutek czego niezwłocznie pismem z dnia 5.10.2012r. zwrócił się do pozwanych o zwolnienie kruszywa spod zajęcia; pismo to było nieskuteczne. Powód wskazał, iż jest właścicielem w 100% zajętego nadkładu. Łącznie przysługuje mu własność 13.000.000 ton kruszywa składowanego na terenie nieruchomości objętej księgą wieczystą Sądu Rejonowego w B. o numerze (...). Kruszywo to nabył na podstawie umów notarialnych sprzedaży nieruchomości tj. umowy sprzedaży i warunkowej umowy sprzedaży z dnia 26.06.2003r objętej aktem notarialnym notariusza W. R.. A nr (...) i umową przeniesienia prawa użytkowania wieczystego gruntu z dnia 8.07.2003r. objętej aktem notarialnym notariusza W. R.. A nr (...) (umowami tymi nabył udział w 1/2 części nadkładu, pozostałą 1/2 części nabył A. K.), oraz umową z dnia 13.01.2011r. zmienioną aneksem z dnia 15.02.2011r. zawartą z A. K. (umową tą nabył pozostałą 1/2 część nadkładu). Powód podał, iż prawo użytkowania wieczystego i prawo własności przedmiotowej nieruchomości nabyli wraz z A. K. od W. M., a ten nabył ja od (...) sp. z o.o.. Powód wskazał, iż obecnie nie jest już właścicielem i użytkownikiem przedmiotowej nieruchomości, gdyż tą wraz z A. K. zbyli umowami z dnia 18.07.2003r i z 30.09.2003r. na rzecz spółki Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. w R.. Powód podniósł, iż na podstawie tej transakcji na rzecz spółki Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. w R. zostało przeniesione jedynie prawo własności i użytkowania wieczystego nieruchomości, zaś umową tą nie były objęte zgromadzone na jej terenie surowce skalne; te pozostały własnością powoda oraz A. K.. Fakt, że woła taka nie została literalnie wyrażona w treści umowy, nie stoi w sprzeczności z zamiarem stron rozdzielenia losów prawnych nieruchomości oraz nadkładu. Powód ponadto podniósł, iż umowa zbycia nieruchomości na rzecz spółki (...) sp z o.o. jest nieważna, gdyż w czasie zawierania umowy on oraz A. K. byli w zarządzie tej spółki, więc czynność ta naruszyła art. 210 ksh.

Pozwani E. G. (1) i Z. C. wnieśli o odrzucenie pozwu lub o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu (k.139-150, 189-194).

W uzasadnieniu podnieśli, iż pozew został złożony po upływie miesięcznego terminu określonego w art. 841 kpc. Nadto wskazali, iż prowadząc egzekucję nie naruszyli prawa powoda a w szczególności, że egzekucję skierowali do kruszywa, które nabyli umowami przewłaszczenia z dnia 10.12.2008r, 31.01.2009r i z 6.03.2009r na zabezpieczenie udzielonych spółce (...) sp. z o.o. pożyczek. Nadto podnieśli, iż powód nie wykazał ażeby nabył wraz z A. K. nadkład na spornej nieruchomości (oddzielnie niż nabyli nieruchomości), tym samym nigdy nie stał się właścicielem nadkładu. Pozwani zaprzeczyli też ażeby umowa zbycia przedmiotowej nieruchomości dokonana przez powoda na rzecz spółki (...) sp. z o.o. była nieważna. Nadto pozwani podnieśli, iż nawet gdyby powód nabył nadkład, to nie jest to nadkład zlokalizowany na działkach, co do których pozwani prowadzą egzekucję. Ponadto pozwani podnieśli, iż umowa zbycia nadkładu zawarta między powodem a A. K. z dnia 13.01.2011r zmieniona aneksem z dnia 15.02.2011r została stworzona na użytek niniejszego procesu.

Postanowieniem z dnia 12 marca 2013r. (k.220) sąd umorzył postępowanie w zakresie ograniczonego żądania dokonanego przez powoda w piśmie z 21 stycznia 2013r. tj co do zwolnienia od egzekucji 1.675.000 ton nadkładu, a postanowienie to uprawomocniło się z dniem 20 marca 2013r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26.06.2003r została zawarta pomiędzy W. M. jako sprzedającym a M. K. i A. K. jako kupującymi umowa sprzedaży i warunkowej umowy sprzedaży dotycząca nieruchomości objętych księgami wieczystymi Kw nr (...), Kw nr (...), Kw nr (...) Sądu Rejonowego w B., w formie aktu notarialnego notariusza W. R.. A nr (...). Umowa ta została uzupełniona umową przeniesienia prawa użytkowania wieczystego gruntu z dnia 8.07.2003r., zawartą aktem notarialnym notariusza W. R.. A nr (...). Umowami tymi powód nabył udział w 1/2 części nieruchomości, pozostałą 1/2 części nabył A. K..

W. M. powyższą nieruchomość nabył od (...) sp. z o.o. w B. w dniu 10.06.2003r. Nieruchomość ta była uprzednio zrehabilitowana, w chwili sprzedaży nie miało miejsce faktyczne wyodrębnienie żadnego „nadkładu na nieruchomości”, sprzedawca całość gruntu, niezależnie od tego jak był uformowany, traktował jako część składową nieruchomości.

Powód obecnie nie jest już właścicielem i użytkownikiem wieczystym przedmiotowych nieruchomości, gdyż tę wraz z A. K. zbyli umowami z dnia 18.07.2003r i z 30.09.2003r. na rzecz spółki Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. w R.. Przedmiotem transakcji była cała nieruchomość, nie było żadnych wyłączeń. Spółkę przy transakcji reprezentowali członkowie zarządu W. J. i E. C.. W skład zarządu tej spółki wchodził również M. K. i A. K., którzy w w/w transakcji występowali jako osoby fizyczne. M. K. był wówczas również większościowym udziałowcem spółki.

M. K. podejmował kroki w kierunku stwierdzenia nieważności umów zbycia nieruchomości na rzecz Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. w R., lecz nieskutecznie.

Syndyk Przedsiębiorstwa Handlowe (...) sp. z o.o. w R. zbył przedmiotowe nieruchomości na rzecz innego podmiotu.

A. K. dopiero od syndyka dowiedział się, że na nieruchomości jest nadkład w postaci kruszywa.

Pomiędzy M. K. a A. K. została zawarta umowa z dnia 13.01.2011r., zmieniona aneksem z dnia 15.02.2011r., w przedmiocie nabycie przez M. K. 1/2 część nadkładu tj odpadów kopalnianych w postaci kamienia, łupków, piasku itp., zlokalizowanych na nieruchomościach objętych księgami wieczystymi Kw nr (...), Kw nr (...), Kw nr (...) Sądu Rejonowego w B..

W dniu 26.06.2012r komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym wT. M. Z. dokonał zajęcia w toku postępowań egzekucyjnych o sygn. (...) oraz (...) prowadzonych z wniosku wierzycieli E. G. (1) i Z. C. przeciwko dłużnikowi (...) sp. z o.o. w B., piasku, żwiru i kamieni różnego rodzaju w ilości 2.000.000, znajdujących się na nieruchomości objętej księgą wieczystą Sądu Rejonowego w B. o numerze (...). Postanowieniem z 2.11.2012r. komornik umorzył częściowo postępowanie egzekucyjne w stosunku do 1.675.000 ton kruszywa, pozostawiając w zajęciu 325.000 ton.

Powód pismami z dnia 5.10.2012r. zwrócił się do wierzycieli egzekucyjnych Z. C. i E. G. (1) o zwolnienie ruchomości od zajęcia.

O zajęciu kruszywa przez komornika powoda dowiedział się w pierwszych dniach października 2012r. od A. R., który jest właścicielem części działek, na których komornik zajął kruszywo. Inne działki należą prawdopodobnie do trzech albo czterech firm tj. (...) z K.,(...) z K.,(...) z K. oraz do firmy (...) z R..

W dniach 10.12.2008r, 31.01.2009r i z 6.03.2009r Z. C. i E. G. (1) zawarli z (...) sp. z o.o., na zabezpieczenie udzielonych spółce (...) sp. z o.o. pożyczek, umowy przewłaszczenia ruchomości w postaci piasku, kamienia, łupka położonych na działkach wyszczególnionych w umowach. Spółka (...) sp. z o.o. w B. swe prawa do nadkładu wywodziła z zawartym umów na eksploatację nadkładu z jego poprzednim właścicielem spółką (...).

Spółka (...) nadkład nabyła od likwidatora Przedsiębiorstwa Handlowego (...) sp. z o.o. umową z dnia 9.06.2006r. Spółka (...) nadkład zbyła na rzecz (...), z siedzibą w N..

/dowody z: umowy objętej aktem notarialnym z 26 czerwca 2003 roku (k.72-74); umowy objętej aktem notarialnym z 8 lipca 2003 roku (k.75-76); umowy z dnia 13 stycznia 2011 roku wraz z aneksem z dnia 15 lutego 2011 roku (k.85-87); pisma (...)z 4 marca 2011 roku (k.71); dwóch sztuk pism z 5 października 2012 roku wraz z dowodami doręczenia (k.88 oraz 92-94); powiadomienia skierowanego do (...) z 5 października 2012 roku (k.89-91); pisma pozwanej Z. C. z 12 października 2012 roku (k.95); odpisu z KRS (...) (k.23-27); umowy objętej aktem notarialnym z 18 lipca 2003 roku(k.77-79) i z 30 września 2003 roku (k.80-81); odpisu KRS (...) (k.82-84); umowy przewłaszczenia z 6 marca 2009 roku (k.145-147) i z 31 stycznia 2009 roku (k.148-150) i z 10 grudnia 2008 roku (k.186-188); dowodu nadania pozwu (k.161); pisma R. S. z 8 lutego 2011 roku (k.162); pisma do Sądu Rejonowego w Gliwicach z 21 lutego 2011 (k.163-164); postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach z 24 lutego 2011 roku (k.165); zeznania świadka A. R. e-protokół k.284, zeznania świadka W. J. e-protokół k.599, zeznania świadka A. K. e-protokół k. 661 przesłuchanie pozwanego E. G. (1) e-protokół k.661, umowa sprzedaży z 9.06.2006r wraz z aneksem k.658-665/.

Do spornego zajętego przez komornika kruszywa rości sobie prawa również firma (...), z siedzibą w N. (k.115,116).

Przed Sądem Okręgowym w Gliwicach toczyło się postępowanie pod sygn. (...), z powództwa (...), z siedzibą w N. przeciwko E. G. (1), (...) sp. z o.o. w B. o zwolnienie od egzekucji ruchomości tj. nadkładu w postaci kamienia oraz łupka pozostałych po wydobyciu kopalin ze złoża w ilości 325.000 ton, znajdującego się na działkach położonych w B. przy ul. (...) o numerach (...), położonych na nieruchomości objętej księgą wieczystą Sądu Rejonowego w B. o numerze (...), zajętego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. M. Z. w toku postępowań egzekucyjnych o sygn. (...) oraz (...), zatem dotyczące tego samego zajęcia co sporne zajęcie w niniejszej sprawie. Powód w sprawie sygn (...) wskazywał, iż egzekucja narusza jego prawa gdyż umową z dnia 26.05.2009r powód (...) z siedzibą w N. nabył od M. C. 95 % nadkładu w postaci kamienia oraz łupka pozostałych po wydobyciu kopalin ze złoża, znajdującego się na działkach położonych w B. przy ul. (...) o numerach m.in. (...) położonych na nieruchomości objętej księgą wieczystą Sądu Rejonowego w (...) o numerze (...) a następnie umową z dnia 2.08.2012r. powód nabył pozostałe 5% nadkładu znajdującego się na tych działkach od (...). Postępowanie zakończyło się nieprawomocnym wyrokiem z dnia 29 września 2015r, którym sąd uznał powództwo za zasadne częściowo – co do egzekucji skierowanej do zajętego w dniu 26 czerwca 2012 roku nadkładu (kruszywa) w ilości 265 000 ton. Sąd natomiast oddalił powództwo w pozostałej części tj co do zwolnienia od egzekucji zajętego w dniu 26 czerwca 2012 roku nadkładu (kruszywa) w ilości 60 000 ton. /akta sprawy (...)/.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe. W zakresie ustaleń dokonanych o dokumenty sąd dał im wiarę albowiem prawdziwość dokumentów nie została zaprzeczona skutecznie w świetle art. 253 kpc. W zakresie ustaleń dokonanych w oparciu o zeznania świadków w przyjętym zakresie sąd dał im wiarę albowiem się pokrywały, uzupełniały a przez to były wiarygodne. W zakresie zeznań pozwanego sąd dał im wiarę w przyjętym zakresie gdyż znajdowały odbicie w dowodach z dokumentów. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. K. w zakresie, w jakim zeznawał, iż nakład na nieruchomości nie został zbyty wraz ze zbyciem nieruchomości na rzecz spółki (...) sp. z o.o., że nakład ten traktowany był odrębnie albowiem nie potwierdziły tego inne dowody. Zeznania świadka były też sprzeczne, gdyż w innym miejscu świadek zeznał, iż o istnieniu nakładu dowiedział się dopiero od syndyka (...) sp. zo.o. a więc już po umowie sprzedaży nieruchomości na rzecz tej spółki.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o przesłuchanie w charakterze świadka niesprecyzowanego personalnie dozorca (k.218) albowiem wniosek był spóźniony, a przeprowadzenie go spowodowałoby zbędną zwłokę w postępowaniu.

Sąd ograniczył dowód z przesłuchania stron do przesłuchania w tym charakterze osoby pozwanego E. G. z uwagi na nieusprawiedliwione należycie niestawiennictwo powoda i zrzeczenie się dowodu z przesłuchania pozwanej.

Sąd zważył co następuje:

Pozwani wnosili o odrzucenie pozwu, zarzucając wniesienie pozwu po upływie miesięcznego terminu określonego w art. 841 kpc Sąd wniosek ten oddalił postanowieniem z dnia 12 marca 2013r. (k.220) a postanowienie to uprawomocniło się z dniem 20 marca 2013r. Nadmienić należy, iż uchybienie terminu we wniesieniu powództwa o zwolnienie od egzekucji podlega merytorycznej ocenie; okoliczność ta nie stanowi przyczyny odrzucenia pozwu.

Sąd uznał, iż powództwo było niezasadne.

Zgodnie z art. 841 kpc, osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba, że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Powód wniósł powództwo w terminie określonym w art. 841 par. 3 kpc: pozew został złożony w dniu 2 listopada 2012r. (data stempla pocztowego) a o zajęciu prawa dowiedział się – jak wynika z postępowania dowodowego – w pierwszym tygodniu października 2012r.

Powód nie wykazał, by zajęcie przez komornika kruszywa w dniu 26 czerwca 2012r. naruszało jego prawa, w szczególności by był on właścicielem spornego nadkładu.

Umowami zawartymi w dniu 26.06.2003r i w dniu 8.07.2003r. powód wraz A. K. nabyli od W. M. nieruchomości objęte księgami wieczystymi Kw nr (...), Kw nr (...), Kw nr (...) Sądu Rejonowego w B.. Umowami tymi powód nabył udział w 1/2 części nieruchomości, pozostałą 1/2 części nabył A. K..

W. M. powyższą nieruchomość nabył od (...) sp. z o.o. w B. w dniu 10.06.2003r. Nieruchomość ta była uprzednio zrehabilitowana, w chwili sprzedaży nie miało miejsce faktyczne wyodrębnienie żadnego „nadkładu na nieruchomości”, sprzedawca całość gruntu, niezależnie od tego jak był uformowany, traktował jako część składową nieruchomości. Okoliczności te wynikają wprost z dowodu z pisma (...) sp. z o.o z dnia 4.03.2011r. (k.71).

Powód obecnie nie jest już właścicielem i użytkownikiem wieczystym przedmiotowych nieruchomości, gdyż tę wraz z A. K. zbyli umowami z dnia 18.07.2003r i z 30.09.2003r. na rzecz spółki Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. w R.. Przedmiotem transakcji była cała nieruchomość, nie było żadnych wyłączeń. Bliskość czasowa tych transakcji wskazuje, iż stan faktyczny na nieruchomości nie uległ zmianie – nie nastąpiło wyodrębnienie nakładu.

Powód nie wykazał ażeby zbywając, wraz z drugim współwłaścicielem A. K., nieruchomość wraz z jej częściami składowymi, nie objął transakcją kruszywa znajdującego się na nieruchomości. Jeżeli taka byłaby wola stron umowy – biorąc pod uwagę specyfikę tego rodzaju rzeczy – racjonalne strony w świetle zasad doświadczenia życiowego wyraźnie by to zastrzegły w umowie. Twierdzenia powoda idące w tym kierunku trudno uznać za wiarygodne i przekonujące. Przeczy temu również dowód z zeznań świadka A. K., który zeznał, iż dopiero od syndyka (...) sp. zo.o. dowiedział się, że na nieruchomości jest nadkład w postaci kruszywa.

Powód M. K. podejmował kroki w kierunku stwierdzenia nieważności umów zbycia nieruchomości na rzecz Przedsiębiorstwa Handlowego (...) sp. z o.o. w R., lecz nieskutecznie. Syndyk Przedsiębiorstwa Handlowego (...) sp. z o.o. w R. zbył przedmiotowe nieruchomości na rzecz innego podmiotu. Kolejnego nabywcę (jak i dalszych nabywców) chroniła przy tym rękojmia wiary publicznej ksiąg wieczystych.

Również nadkład na nieruchomości był przedmiotem obrotu, na co wskazuje chociażby dowód z umowy sprzedaży z dnia 9.06.2006r. zawartej pomiędzy likwidatorem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) sp. z o.o. a (...). Wskazują na to również okoliczności wykazywane w toku postępowania toczącego się przed tutejszym sądem pod sygn. (...), z powództwa (...), z siedzibą w N. przeciwko E. G. (1), (...) sp. z o.o. w B. o zwolnienie od egzekucji nieruchomości tj. nadkładu w postaci kamienia oraz łupka pozostałych po wydobywaniu kopalni ze złoża w ilości 325.000 ton, znajdującego się na działkach położonych w B. przy ul. (...) o numerach (...) położonych na nieruchomości objętej księgą wieczystą Sądu Rejonowego w B. o numerze (...), zajętego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. M. Z. w toku postępowań egzekucyjnych o sygn. (...) oraz (...) zatem dotyczące tego samego zajęcia co sporne zajęcie w niniejszej sprawie. Fakt, że toczy się to postępowanie, jak i jego wynik został ujawniony w toku procesu (m.in. na rozprawie w dniu 15 marca 2016r. – k.667)

Powód nie wykazał ażeby zajęcie przez komornika kruszywa w dniu 26 czerwca 2012r. naruszało jego prawa, w szczególności by był on właścicielem spornego nadkładu.

Biorąc powyższe fakty pod uwagę, sąd uznał, iż powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji, nie jest zasadne.

Pozwany E. G. (1) występujący w imieniu własnym oraz jako pełnomocnik pozwanej Z. C. w toku procesu wielokrotnie wnosił o odraczenie rozpraw, przedkładając różnego rodzaju zaświadczenia lekarskie (k.265, 274, 341, 364, 467, 521, 592). E. G. jest radcą prawnym, zatem winien być świadom konsekwencji nie stawiania się na rozprawy i nie brania udziału w czynnościach procesowych. Dodatkowo sąd zwracał mu uwagę na możliwe konsekwencje nie uwzględniania wniosków o odraczenie rozprawy (k. 347, 483, 584). Działając jako pełnomocnik Z. C. winien – w razie niemożności stawiania się na rozprawę – zapewnić udział w rozprawie pełnomocnika substytucyjnego, a w razie długotrwałej niemożności działania za mocodawcę winien zrezygnować z reprezentowania pozwanej. Jako że E. G. występował w sprawie również w imieniu własnym, sąd uwzględniał należycie uzasadnione wnioski pozwanej o odroczenie

rozprawy (w szczególności gdy niemożność stawienia stwierdzona była zaświadczeniem lekarza sądowego). Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o odroczenie rozprawy w dniu 18 czerwca 2013r., gdyż wniosek był niepodpisany a dołączone zaświadczenie lekarskie (k.274,275) dotyczyło innego dnia i innej sprawy. Odnośnie wniosku dotyczącego rozprawy w dniu 24.11.2015r. (k.592), sąd uwzględnił go zgodnie z treścią tj. odraczając przesłuchanie pozwanych. Wniosek ten nie dotyczył odroczenia całej rozprawy, a nadto odroczenia nie uzasadniało dołączone zaświadczenie lekarskie; nie wskazywało ono dnia w którym stawienie nie było możliwe. Nadmienić należy, iż pozwani nie kwestionowali czynności przeprowadzonych na tej rozprawie; również na następnej rozprawie w dniu 15 marca 2016r.

Warto przy tym zaznaczyć, iż pozwani zajęli już wcześniej stanowisko w sprawie, ustosunkowali się do twierdzeń strony powodowej, zgłaszali wnioski dowodowe. (por. uchwała SN z 11 grudnia 2013r, III CZP 78/13, OSNC 2014/9/87, postanowienie SN z 10 kwietnia 2014r, IV CSK 463/13, Lex nr 1477457).

Sąd na wniosek pozwanych postanowił sprawdzić wartość przedmiotu sporu (k.152). Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 24 listopada 2015r. (k.598), sąd ustalił wartość przedmiotu sporu na 650.000 zł, przyjmując, iż wartość ta wynika z pomnożenia spornych 325.000 ton kruszywa i wartości kruszywa wynoszącej nie mniej niż 2 zł za tonę (podstawą ustalenia ceny była cena kruszywa uzyskana przez komornika w toku licytacji – k.309,310).

Mając wszystko powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku, w oparciu o art. 841 kpc.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 102 kpc. Sąd uznał, iż zaistniały szczególnie uzasadnione przyczyny do nieobciążania przegrywającego powoda kosztami procesu (w szczególności kosztami zastępstwa procesowego) a to z uwagi na niesumienne i niewłaściwe postępowanie pełnomocnika pozwanej. Pełnomocnik pozwanej Z. C. w toku procesu wielokrotnie wnosił o odraczanie rozpraw, przedkładając różnego rodzaju zaświadczenia lekarskie (k.265, 274, 341, 364, 467, 521, 592). E. G. jest radcą prawnym, zatem winien być świadom konsekwencji nie stawiania się na rozprawy i nie brania udziału w czynnościach procesowych. Dodatkowo sąd zwracał mu uwagę na możliwe konsekwencje nie uwzględniania wniosków o odraczanie rozprawy (k. 347, 483, 584). Działając jako pełnomocnik Z. C. winien – w razie niemożności stawienia się na rozprawę – zapewnić udział w rozprawie pełnomocnika substytucyjnego, a w razie długotrwałej niemożności działania za mocodawcę winien zrezygnować z reprezentowania pozwanej. Wskutek zachowania pełnomocnika pozwanej sprawa uległa wydłużeniu w okresie od maja 2013r. do listopada 2015r. (k.274, k.592), zwiększając koszty procesu po stronie powodowej.

SSO Andrzej Kieć

z/

1. Odnotować uzasadnienie /termin do sporządzenia przedłużony przez Prezesa SO)

2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- pełn powoda

- E. G. (dział. w imieniu własnym oraz jako pełnomocnik pozwanej Z C.)

3. kal. 21 dni

28.04.2016